

Jeff Collinge

Bunkerzand

Chippen of spitten?

Een goede score verknald of een spannende matchplay partij verloren omdat de bal ingebed, of nog erger, verloren gaat in een bunker, kan tot grote ergernis leiden. Slecht samengesteld bunkerzand is niet alleen vervelend voor de golfspeler, maar kan een ramp betekenen voor de greenkeeper, ook al duurt het veel langer voordat dit zich openbaart.

De eigenschappen van zand die de greenkeeper nodig heeft, zijn al enige tijd bekend. Tot voor kort werd er weinig gepubliceerd betreffende deze eigenschappen, die ervoor zorgen dat er minder verloren of ingebedde ballen te betreuren vallen. In 1990 zijn er twee publicaties uitgegeven waarin de resultaten en conclusies van twee onderzoeksprojecten betreffende de zand-eigenschappen in relatie tot de ingebedde of verloren bal zijn beschreven. Deze staan gepubliceerd in "Science and Golf". Hoewel dit onderzoek interessant is, is een ander boek van meer praktisch belang voor de greenkeeper. Het is genaamd: "Sands for Sports Turf Construction and Maintenance" door S.W. Baker, ISBN 0-9503647-8-9. Het diagram toont een definitie van de aanbevolen en acceptabele limieten van zandkorrelgroottes voor golfbaan bunkers in binnenlandse banen. Volgens de heer Baker moet het kalkgehalte van het ideale bunkerzand lager zijn dan 0,5%. Minder dan 60% van de zanddeeltjes moet rond of zeer rond zijn. De voorkeur gaat uit naar zand met de kleuren wit, geelbruin of lichtgrijs. De aangeklonken diepte 100 mm.

Zandgronden zijn nooit helemaal uniform. De methodes van wassen en graderen kunnen dan ook verschillen. Het kan daarom belangrijk zijn om bij de selectie van een leverancier bunkerzand op bovenstaande eisen te testen. Het boek van de heer Baker geeft een voorbeeld van een eenvoudige test om snel te controleren of belangrijke hoeveelheden kalk in het zand voorkomen. Vergeet nooit dat zand vanuit de bunker op de green gechipt kan worden en daarom in overeenstemming moet zijn met het dressing materiaal. Dat betekent geen grote korrels en een laag kalkgehalte. Bunkerzand moet goed draineren en mag niet fijner dan de minimum korrelgrootte zijn. Dit omdat het zand dan te snel uit de bunker zou kunnen waaien. Zand met een grote hoeveelheid aan korrel-grootten, tezamen met silt en lutum wordt hard of kan een korst vormen. Zeer grof zand, in het bijzonder als het rond van vorm is, is onstabiel en gevoelig voor ingebedde ballen. De glooiingshoek van luchtgedroogd zand is tussen 30° en 36°. Daarom zijn bunkers met een helling van 35° of minder makkelijker te onderhouden.

